

מרים הרים

"אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד" (ברכות ח')

גליון 491

שאלות המצוות וביאורי תפילה

שבט תשפ"ג

ההלכות נערכו ע"י הרב יהודה אריה הלוי דינר שליט"א – רב ביהכ"נ צא"י "דברי שיר" ב"ב

ויאמר עליו "ויכולו" ברכת המוציא, וברכת קידוש, ואף שהיא רק פרוסה ולא לחם משנה, בכל זאת יצא בזה ידי חובת קידוש.

כהן או לוי בעליית עשרת הדברות

◀ **שאלה:** אם הרב או ראש הישיבה כהן או לוי, האם אפשר להעלותו בפ' יתרו לעליית שישי, בגלל עשרת הדברות?

תשובה: מנהג בני אשכנז שלא מעלים כהן או לוי משלישי עד שביעי, אבל לעליית אחרון אפשר להעלותו כמבואר ברמ"א (סי קל"ה ס"י), ולכן אי אפשר להעלות את הרב לעליית שישי, אבל אם רוצים אפשר לעלות ז' קרואים עד שישי (כגון לחלק את עליית חמישי לג' קרואים), והרב יעלה "אחרון" מששי עד סוף הפרשה (ושמעתי שכן נוהגים בביהכ"נ חסידי הישיבות רוממה, בראשות מחותני הג"ר נפתלי הכהן קופשיץ שליט"א).

קידוש לבנה ביום או לפני הנץ החמה

◀ **שאלה:** בחודש טבת (תשפ"ג) היום האחרון של זמן קידוש לבנה היה בליל שבת קודש, מי שלא קידש בליל שישי, האם עדיף לברך בערב שבת אח"כ לפני כניסת השבת כדי שלא יצטרך לברך בליל שבת? וכן האם אפשר לעשות קידוש לבנה לאחר עלות השחר לפני נץ החמה?

תשובה: כתוב ברמ"א (סי תכ"ו סעיף א') אין לקדש החודש אלא בלילה בעת שהלבנה זורחת ונהנין מאורה. וכתב המשנ"ב (סיק ב') לאפוקי בין השמשות שהלבנה נראית קצת ועדיין הוא יום, ע"י שם. ולפ"ז כ"ש בנד"ד שהוא ערב שבת ביום אף שרואים את הלבנה בבירור, כיון שלא נהנים ממנה אין לברך עליה, ולכן כיון שליל שבת הוא לילה אחרון יש לברך בליל שבת, כמש"כ המשנ"ב (סי תכ"ו ס"ק י"ב).

ולענין קידוש לבנה לאחר עלות השחר, יש סוברים כיון שהיא מאירה ונהנין ממנה אפשר לקדשה (שו"ת "התעוררות תשובה" ח"א סי קצ"ט). ולמעשה כל עוד שחשך והלבנה נראית היטב אפשר לברך עליה (הגר"נ קרליץ זצ"ל "חוט שני" יו"ט, "קובץ עניינים" או"ח אות י"ב).

גר צדק לענין האכלת הוריו במאכלות אסורות

◀ **שאלה:** גר צדק שהוריו הגויים נמצאים בבית אבות של גויים, וביקשו שיבוא לעזור להאכילם, האם מותר להאכילם מאכלי טריפה ונבילות שהם אוכלים?

תשובה: א. היות שההורים הם גויים, מותר להם לאכול מאכלי טריפות ונבילות, ומותר לו להאכילם.
ב. אם בית האבות הכין אוכל מבשר גמל וחלב, אין בזה איסור הנאה של בשר בחלב וגם את זה מותר לו להאכילם.
ג. אולם אם הכינו בשר בהמה כשרה (אפילו נבילה) עם חלב פרה, חל עליו דין בשר וחלב דאורייתא, שיש בו גם איסור הנאה, ואסור לו להאכילם שיה עצמו גם נחשב שנהנה ממנו (וכמבואר בשו"ע או"ח סי' תמ"ח סעיף ח' שאסור להאכיל בפסח חמץ של הפקר אפילו לכלב של הפקר, וכמו שמבואר במשנ"ב שם ס"ק כ"ח, שיש לו הנאה במה שממלא רצונו להשביע לבהמה, ע"י שם. וכל שכן בזה שמהנה להוריו, וע"י בשעה"צ שם ס"ק ע"ה, שזה איסור דאורייתא בכל סוגי איסורי הנאה).

בישול תפוחי אדמה יחד עם בשר

◀ **שאלה:** בישול תפוחי אדמה בסיר בשרי או בסיר מלא צולנט, כמה זמן צריך להמתין עד שאפשר לאכול חלבי?

תשובה: א. אם בישלו תפוחי אדמה או כל דבר פרווה בסיר בשרי נקי בן יומו, התפוחי אדמה קיבלו טעם ראשון מהסיר ואסור לאוכלם יחד עם חלב, אבל אין צריך להמתין לאחריו שש שעות (היות שאין בו טעם ממש, וכן אין חשש משום בשר בין השיניים).
ב. אבל אם בישלו תפוחי אדמה או כל דבר פרווה באותו סיר ביחד עם בשר, אפי' אם אכל רק תפוח אדמה ללא בשר צריך להמתין שש שעות עד שאפשר לאכול חלבי (כיון שיש בו טעמו וממשו).

לע"נ מרן שר התורה
רבינו שמריהו יוסף חיים קניבסקי זצוקללה

נלב"ע ט"ו אדר שני תשפ"ב

נזרע בשביעית רח"ל

◀ **שאלה:** בימים אלו מצויים ירקות ופרחים שנזרעו בשביעית רח"ל ונלקטו בשמינית, האם מותר לקנותם ולהשתמש בהם?

תשובה: אי' בגמרא (גיטין נ:): הנוטע בשביעית, בין בשוגג בין במזיד יעקור, דברי ר"מ, רבי יהודה אומר בשוגג יקיים במזיד יעקור, ופסק הרמב"ם (הלכות שמיטה פ"א הל' י"ב) כר"מ שבין במזיד בין בשוגג יעקור, אמנם בדיעבד אם לא עקר, דעת הרמב"ם (פ"ד הל' ט"ו) שמתירים באכילה, והראב"ד חולק שאסורים באכילה, וכן דעת רוב הראשונים שאסורים באכילה (צה"ל שם ס"ק קפ"ח) וכ"כ "הפרישה" (חוי"מ סי' קמ"א ס"ק י"ג) שאסורים באכילה משום "לא תאכל כל תועבה" (דברים י"ד, ג').

להלכה מרן ה"חזון איש" זצ"ל צידד להקל בנעבד בשביעית כדעת הרמב"ם, ולעצמו החמיר (צה"ל שם ס"ק קפ"ז), ולמעשה ראוי להחמיר בדברים שאין בהם חיי נפש כגון פרחים.

החלפת הברכות ע"י העולה לתורה

◀ **שאלה:** עלה לתורה ובטעות בירך "אשר נתן לנו תורת אמת...", ועד שתיקוהו כבר סיים את הברכה, מה עליו לעשות?

תשובה: אם תקנוהו לפני שסיים את הברכה, יש לחזור מיד ולהתחיל "אשר בחר בנו...", ואם סיים את הברכה בדיעבד יצא, ולאחר הקריאה יברך "אשר בחר בנו...".

ואם שכח וגם לאחר הקריאה חזר ואמר "אשר נתן לנו..." וסיים את הברכה, בדיעבד לא יצא וצריך לחזור ולומר "אשר בחר בנו...".
(משנ"ב סי' קל"ט ס"ק ט"ו).

ברכת "שהכל" על בשמים

◀ **שאלה:** בירך "שהכל" על בשמים, האם יצא?
תשובה:

א. דעת כמה אחרונים שאם בירך "שהכל" על ריח יצא, דלא גרע ריח מהנאה מועטת של אכילה ושתייה שיוצאים ב"שהכל", ודעת ה"מגן גיבורים" שאפילו בדיעבד לא יצא, כיון שאין זו מטבע שקבעו חכמים בברכות, ולא נתקן ברכת "שהכל" אלא על אכילה ושתייה (משנ"ב סי' רט"ז ס"ק י"ג). ולמעשה ספק ברכות להקל, ולא יחזור ויברך על ברכת הבשמים.

ב. אם בירך "שהכל" על איזה משקה והיתה כוונתו בהדיא לפטור גם את ריח הבשמים, ועדיין לא ריחה, מהנכון שיעשה הפסקה ע"י יציאה החוצה וכדומה, ויברך על הבשמים כהוגן (ספר "פסקי תשובות" שם הערה 49).

שמע קידוש ממחלל שבת

◀ **שאלה:** הוזמן לליל שבת למשפחה חרדית, ולהפתעתו כיבדו את בנם, מחלל שבת, לעשות קידוש, מה עליו לעשות?
תשובה:

א. היות שהבן מחלל שבת בפרהסיא, יש לו דין מומר, ולא יכול לצאת בקידוש שלו וצריך לקדש לעצמו (הגר"ח קניבסקי זצ"ל). אפי"כ יש לו דין "תינוק שנשבה" יכול לצאת בקידוש שלו, ויש לדון כל מקרה לפי מה שהוא, ואין בזה כללים (הגר"ח אלישיב זצ"ל).

ב. באופן שא"א לצאת מהבן המחלל שבת, יש אפשרות שהוא יאמר מילה במילה יחד עם המקדש, ולכוון לצאת מהיין שנמצא בבקבוק העומד לפניו על השולחן, ואפי"כ ישתה משם שיעור כמלא לוגמיו (ע"י משנ"ב סי' רע"א ס"ק ע"ה), אבל היות שאותו הבן שעשה קידוש שפך את היין מהבקבוק לכוסו נמצא שהיין בבקבוק ובכוס, הינם יין נסך ואי אפשר לקדש עליו (אם לא שהוא יין מבושל, שאז לא נעשה יין נסך).

יש לו אפשרות נוספת, לקדש על פרוסת החלה שיקבל בהמשך לברכת "המוציא", היות שבלייל שבת אפשר לקדש על על פת,

